Dosarul nr.2a-167/2024 I instanță
Nr. PIGD 2-23072451-06-2a-06082024 judecător Ciorba Alexandru
judecătoria Cimișlia
sediul Central

D E C I Z I E

12 februarie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
În componența:
președintele ședinței, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri
grefier Jeleva Elena
cu participarea:
în lipsa părților legal citate

examinând în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de Smochin Marcel împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Smochin Marcel împotriva SRL „Castmer Agro” cu privire la accesul la informație,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei asupra cauzei și esenței apelului, analizând materialele cauzei,

A C O N S T A T A T:

1. ***<u>Circumstanțele cauzei:</u>***

La data de 19 mai 2023, Smochin Marcel a depus cerere de chemare în judecată, *pe care ulterior a concretizat-o la data de 27 septembrie 2023*, împotriva SRL „Castmer Agro”, solicitând a constata ca fiind încălcat accesul la informație

de către SRL „Castmer Agro”, a obliga SRL „Castmer Agro” să prezinte informație pentru perioada 2019-2022 dacă a prelucrat terenul agricol și a recoltat roada de pe terenul agricol cu suprafața de 1, 2839 ha și de a încasa de la SRL „Castmer Agro” în beneficiul lui Smochin Marcel prejudiciul moral în mărime de 3000 de lei. (f.d.1-3, 38-39, vol.1)

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 27 aprilie 2023, s-a adresat la SRL „Castmer Agro” cu cerere prin care a solicitat să-i fie prezentată informația cu privire la roada recoltată de pe terenul cu nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** ha situat în comuna Albina, r-nul Cimișlia, iar până în prezent nu a primit răspuns.

A menționat că, pârâtul i-a încălcat drepturile sale cauzându-i suferințe, prejudiciul moral/material provocat, prin următoarele: sentimente de frustrare ca urmare a caracterului ilegal al acțiunilor sale de rea-credință, anxietate, stres, neliniște, perturbare a vieții, disconfort, retrăire, imposibilitatea savurării modului obișnuit de trai, incapacitate de a se bucura de garanțiile prescrise de lege, sentimente de nedreptate și umilință, nervi, griji, suferințe psihice și fizice, dureri, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, limitarea de a se bucura de plăcerea vieții, de satisfacții spirituale și materiale, cauzată de incertitudinea creată de neexecutare hotărârii prin comportamentul acestuia.

A comunicat cu privire la cuantumul prejudiciului solicitat că, nu este unul disproporționat și nu are scopul îmbogățirii nejustificate, deoarece gravitatea și durata încălcării unui drept garantat de Convenție, au produs față de dânsul efecte. Pe de altă parte, încălcarea dreptului a fost dispusă de persoana care a acționat cu rea-credință, respectiv, pe care statul, în temeiul Constituției, are obligația să le acorde efectiv. Totodată, din cauza a grijilor și emoțiilor avute, pe fon psihologic, lui i s-a înrăutățit starea de sănătate. În această ordine de idei, mărimea prejudiciului cauzat, estimat subiectiv de reclamant are menirea să asigure repararea deplină a pagubei cauzate, și nicidecum nu reprezintă o îmbogățire fără justă cauză.

În opinia reclamantului, instanța de judecată urmează să sublinieze că, pe lângă gravitatea prejudiciului moral ce trebuie luată în seamă pentru stabilirea despăgubirii, trebuie să se analizeze și un al doilea criteriu, cel al echității, specificând că, despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă.

Reieșind din criteriile de evaluare a prejudiciului moral, înserate la art. 2037 din Codul civil, susține că suma solicitată în mărime de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral ar asigura o compensație suficientă și echitabilă a prejudiciului suportat.

2. <u>Soluția instanței de fond:</u>

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul central din 11 iunie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Castmer Agro" cu privire la accesul la informație.

S-a încasat de la Smochin Marcel în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Castmer Agro", cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 de lei. (f.d.126, 135-139, vol.1)

3. <u>Solicitarea apelantului:</u>

La data de 18 iunie 2024, Smochin Marcel ne fiind de acord cu soluția instanței de fond, a declarat cerere de apel ***nemotivată***, iar la data de ***07 octombrie 2024,*** apel motivat împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat: admiterea apelului; casarea hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2024, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației solicitate, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, să fie admisă integral. (f.d.131-132, 156-159, vol.1)

În motivarea apelului s-a indicat că, la data de 19 mai 2023 Smochin Marcel a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată către SRL „Camster Agro", cu pretenții de constatare a încălcării dreptului de acces la informație și a obliga pîrîtul SRL „Camster Agro" să-i furnizeze informația cu privire la roada recoltată pe terenul cu nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** ha, situate în sat. Albina, r-nul Cimișlia; repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei pentru încălcarea dreptului la informare. Indică că, această acțiune și-a întemeiat-o inclusiv pe art. 1 Protocol 1 CEDO, care garantează proprietarului dreptul la respectul proprietății sale private.

Menționează că, cererea de informare este în legătură cu procedura de executare nr.103-155R/18 din 02.12.2015 aflată în procedura executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, în cadrul căreia Smochin Marcel are calitatea de creditor. Din procedura de executare și actele de executare, suplinite cu efectele

hotărârilor judecătorești, se poate desprinde cu certitudine, că în anul 2018 terenul agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, ce aparținea cu drept de proprietate Smochin Tamara, a fost licitat de executorul judecătoresc Zmeu Nicolae în folosul SRL „Castmer Agro”, care l-a utilizat în scopuri agricole, cultivând și strângând roada. Ca urmare a anulării actelor de executare, prin hotărâri judecătorești, dar și ca urmare a decesului proprietarului Smochin Tamara, exercitarea drepturilor de proprietar asupra terenului a revenit succesorului Smochin Marcel.

Susține că, această revenire presupune restabilirea tuturor atributelor dreptului de proprietate, din momentul tulburării lui prin actele de executare silită, inclusiv dreptul de informare, așa cum este prevăzut de art.777 Cod Civil, deoarece între SRL „Castmer Agro” și Smochin Marcel există un raport obligațional de restituire a bunului către proprietarul legal, care a fost utilizat de posesorul, care temporar considera că poate exercita posesia.

Prin prisma art. 502 Cod civil, consideră că informația produsă de bunul vizat revine proprietarului, prin urmare informația privind recolta (fructele) strânsă de pe terenul menționat, deținută de SRL „Castmer Agro”, urma să fie predată lui Smochin Marcel necondiționat.

Indică că, aceste circumstanțe și stare de fapt nu au fost tăinuite de prima instanță, care putea și trebuia să constate împrejurările în care a acționat Smochin Marcel, atunci când a depus către SRL „Castmer Agro” cererea de informare și care contrar art. 11 alin. 1 Cod Civil a refuzat informarea. Susține, că obligația de informare, în circumstanțele cauzei nu poate fi înlăturată, indiferent de statutul și modul de acționare a părților, precum și indiferent, dacă între ele a existat sau nu un act juridic, or, această obligație este prevăzută expres de lege. De altfel, susține că toate impreciziile care ar putea fi invocate în defavoarea dreptului la informare, sânt înlăturate de art. 1 Protocol 1 CEDO, care obligă Republica Moldova să asigure dreptul lui Smochin Marcel la respectul proprietății sale private.

Smochin Marcel invocă și cauzarea de daune morale, prin neinformarea corespunzătoare de către SRL „Castmer Agro”, ca rezultat al încălcării unei obligații legale, ceea ce a condus consecvent la încălcarea dreptului său la respectarea proprietății private, garantat de art. 1 Protocol 1 CEDO. În acest sens menționează, că drepturile garantate de Convenție sânt prin natura lor nepatrimoniale, prin urmare, încălcarea lor, conduce iminent la cauzarea de pagube morale. Acest fapt putea și trebuia să fie constatat de prima instanță, consideră

astfel că nu a existat nici o premisă, pentru ca acțiunea inclusiv în partea solicitării de reparare a prejudiciului moral să fie respinsă. În acest sens, susțin pe deplin argumentele și probele aduse în susținerea pretenției privind cauzarea prejudiciului moral și adjudecarea lui păgubitului.

De asemenea, exprimă critici și în privința soluției primei instanțe cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică, or, la concret, soluția primei instanțe s-a întemeiat pe o singură probă - factura fiscală seria EAL000074436 din 04.12.2023. La acest aspect, susține că litigiul a fost inițiat la data de 19.05.2023, adică o perioadă mai mult de jumătate de an de la intentarea acțiunii, onorariul nu era plătit. De asemenea, din motivarea hotărârii primei instanțe nu se poate desprinde clar numele avocatului care a încasat onorariul, nu este identificat cel puțin după împuterniciri existența unui contract de asistență juridică, în care ședințe de judecată s-a prezentat avocatul și ce volum concret de asistență juridică a fost recepționat de către client, pentru care s-a plătit onorariul. Adică, prima instanță nu a încadrat soluția sa în noțiunea de „necesare", prevăzute de art. 96 alin. (1) CPC RM. Lipsa identificării la concret a volumului asistenței juridice acordate de avocat și acceptate de client spre plată, nu încadrează soluția primei instanțe nici în noțiunea de „rezonabile", deoarece nu privesc corelativ efortul necesar pentru contraargumentarea poziției reclamantului.

Susține că, prima instanță nu a analizat nici situația materială a reclamantului, raportată la temeiul apariţiei litigiului, astfel că reclamantul în situația sa a fost păgubit dublu, fiind lipsit arbitrar de proprietăți și exercitarea deplină a dreptului de proprietate.

La data de 06 august 2024 dosarul a parvenit pentru examinarea la Curtea de Apel. (f.d.142, vol.1)

La data de 23 octombrie 2024, avocatul Casap Anatolie acționând în interesele SRL „Castmer Agro" a înaintat referință asupra apelului indicat supra prin care a solicitat: respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate în ordine de apel de către SRL „Castmer Agro" în sumă de 4000 lei. (f.d.171-173, vol.1)

În motivarea referinței s-a indicat că, SRL „Castmer Agro" în cauza vizată, nu cade sub nici una din prevederile stabilite de art. 5 alin. (2) a Legii nr. 982/2000 privind accesul la informație, or aceasta nu este persoană juridică care, în baza legii sau a contractului, cu o anumită autoritate publică ori instituție publică, ar gestiona

servicii publice, ori ar culege, selecta sau poseda, păstra, dispune de informații oficiale.

Susține că terenul cu nr. cadastral ***** este proprietate a SRL „Castmer Agro”, iar proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Menționează că, informația solicitată de apelant în cererea de chemare în judecată se atribuie la categoria – secret comercial, deoarece SRL „Castmer Agro” este persoană juridică a cărei activitate este preponderent în domeniul agriculturii, iar în sensul art. 2 a Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale, este stabilit că, secret comercial este - informațiile care îndeplinesc cumulativ următoarele cerințe: a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă ori se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză; b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete; c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, date fiind circumstanțele, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete.

Indică, că datele solicitate de reclamant, privind date ce vizează - roada culeasă de pe terenul cu nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** ha, situat pe teritoriul com. Albina, extravilan, reprezintă date ale unui secret comercial ce nu pot fi divulgate terților în condițiile cadrului legal supra prenotat.

La data de 06 noiembrie 2025, apelantul Smochin Marcel a înaintat o cerere privind completarea motivelor apelului prin care a indicat că argumentele intimatului cu privire la aplicabilitatea prevederilor legale privind secretul comercial nu își au temei în prezenta cauză, deoarece SRL „Castmer Agro” și Smochin Marcel sânt părțile unui raport juridic, care include obligația Arendașului de informare a Arendatorului asupra volumelor de roadă recoltată, deoarece de acest aspect depindă mărimea concretă anuală a plății pentru arendă.

Menționează că, după pronunțarea hotărârii primei instanțe în prezenta cauză, de intimatul SRL „Castmer Agro” a fost prezentat Contractul nr. 025 din 26.11.2006 de arendă a terenului agricol cu nr. cadastral *****, încheiat cu proprietarul la acel moment a bunului imobil cet. Bîcos Agripina. Potrivit pct.6 Contractul a fost încheiat pentru o perioadă de 30 ani, din interpretarea pct.10 lit. f) drepturile și obligațiile contractuale ale arendatorului trec la succesorii săi în

drepturi, iar potrivit pct. 29 a Contractului schimbarea proprietarului terenului nu afectează valabilitatea acestuia.

Susține că, mărimea plății de arendă este stabilită în cotă procentuală fixă, iar cifra concretă depinde de cantitatea de roadă culeasă de arendașul SRL „Castmer Agro”. Necătînd la faptul că acest Contract nu a fost modificat prin înlocuirea numelui proprietarului terenului — Arendatorului, această circumstanță nu exclude obligațiile asumate de arendaș de plată pentru arenda terenului, către proprietar, la momentul actual Smochin Marcel, care a devenit arendator prin succesiune. Or altă stare de fapt, nu a fost demonstrată.

4. ***Termenul de declarare a apelului.***

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă*, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Completul de judecată constată că, potrivit materialelor cauzei apelul a fost declarat în termenul legal prevăzut, or, la data de 11 iunie 2024 judecătoria Cimișlia, sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii, iar apelul nemotivat a fost declarat la data de 14 iunie 2024 de către Smochin Marcel.

5. ***Argumentele părților:***

În ședința instanței de apel părțile fiind legal citate despre data, ora și locul examinării cauzei, - nu s-au prezentat.

Reieșind din prevederile art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, unde se indică că *neprezentarea în şedinţă de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*, Completul de judecată a decis examinarea cauzei în lipsa părților legal citate și care nu s-au prezentat la proces.

6. ***Aprecierea instanței de apel:***

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii emise de instanța de fond, din următoarele motive.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă*, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

În conformitate cu prevederile art. 122 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Subsecvent, Completul de judecată reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate supra indicate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundamente temeinice și materialul probator administrat.

Completul de judecată verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei, normele de drept material fiind aplicate corect.

Astfel, Completul de judecată reţine că, prima instanţă a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanţele de fapt importante pentru soluţionarea cauzei, ***a aplicat corect*** normele de drept material şi a respectat normele de drept procedural la judecarea cauzei.

Subsecvent, instanța de apel reține, că la data de 27 aprilie 2023, Smochin Marcel a înaintat o cerere cu privire la prezentarea informației către SRL „Castmer Agro" prin care a solicitat să-i fie prezentată în termen de 7 zile informația cu privire la roada culeasă de pe terenul agricol cu nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** ha situat în com. Albina, extravilan r-nul Cimișlia, pentru perioada 01.01.2022-31.12.2022. (f.d.5-6, vol.1)

Completul reține că din motiv că nu i s-a dat răspuns la cererea cu privire la prezentarea informației, la data de 19 mai 2023 Smochin Marcel a înaintat o cerere de chemare în judecată către SRL „Castmer Agro" solicitând a constata ca fiind încălcat accesul la informație de către SRL „Castmer Agro", a obliga SRL „Castmer Agro" să prezinte informație pentru perioada 2019-2022 dacă a prelucrat terenul agricol și a recoltat roada de pe terenul agricol cu suprafața de 1, 2839 ha și de a încasa de la SRL „Castmer Agro" în beneficiul lui Smochin Marcel prejudiciul moral în mărime de 3000 de lei. (f.d.1-3, 38-39, vol.1)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul central din 11 iunie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Castmer Agro" cu privire la accesul la informație.

S-a încasat de la Smochin Marcel în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Castmer Agro", cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 de lei. (f.d.126, 135-139, vol.1)

La data de 18 iunie 2024, Smochin Marcel ne fiind de acord cu soluția instanței de fond, a declarat cerere de apel nemotivată, iar la data de 07 octombrie 2024, apel motivat împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat: admiterea apelului; casarea hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2024, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației solicitate, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, să fie admisă integral. (f.d.131-132, 156-159, vol.1)

Conform prevederilor art. 5 alin. (1)-(2) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie (în vigoare la data apariției litigiului), *subiecţi ai prezentei legi sînt* ***furnizorul de informaţii*** *şi* ***solicitantul informaţiei****. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale*.

Subsecvent, instanța de apel constată că deși apelantului Smochin Marcel i se poate atribui calitatea de „*solicitant al informației*”, totuși SRL „Castmer Agro” nu poate fi calificată în sensul Legii nr. 982/2000 drept „*furnizor de informații oficiale*”, or aceasta nu întrunește niciuna dintre categoriile expres și limitativ prevăzute de art. 5 alin. (2) din legea menționată.

Mai mult ca atât, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, *societatea cu răspundere limitată (denumită în cele ce urmează societate) este societatea comercială cu personalitate juridică al cărei capital social este divizat în părţi sociale şi ale cărei obligaţii sînt garantate cu patrimoniul societăţii*.

Totodată, conform art. 245 alin. (1) din Codul civil, *societate comercială este organizaţia comercială cu capital social constituit din participaţiuni ale membrilor (asociaţilor). Patrimoniul creat din aportul asociaţilor şi cel dobîndit de societatea comercială în proces de activitate aparţine acesteia cu drept de proprietate. În cazurile prevăzute de prezentul cod, societatea comercială poate fi fondată de o singură persoană*.

Astfel, Completul de judecată constată că SRL „Castmer Agro” reprezintă o persoană juridică de drept privat, care desfășoară activitate economică în domeniul agriculturii, nefiind autoritate publică, instituție publică și nici persoană juridică învestită, în baza legii sau a unui contract cu autorități publice, cu atribuții de gestionare a serviciilor publice ori de deținere a informațiilor oficiale.

Prin urmare, Completul reține ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de fond prin care s-a indicat că, „*SRL „Castmer Agro”, nu este furnizor de informaţii, adică posesor al informaţiilor oficiale, obligat să le furnizeze solicitanţilor în sensul art. 5 alin. (2) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie. Or, SRL „Castmer Agro”, nu este persoană juridică, care în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale*”.

Mai mult ca atât, instanța de apel ține să evidențieze faptul că, informația solicitată de apelant – referitoare la volumul roadei recoltate de pe un teren agricol – nu constituie „*informație oficială*” în sensul legii speciale privind accesul la informație, ci reprezintă date ce țin de activitatea economică internă a unei entități private.

Respectiv, obligația de furnizare a informațiilor în temeiul Legii nr. 982/2000 nu incumbă SRL „Castmer Agro”, iar refuzul sau omisiunea de a răspunde solicitării nu poate fi calificată ca o încălcare a dreptului de acces la informație în accepțiunea cadrului normativ invocat de apelant.

În același context, argumentele apelantului privind existența unui pretins raport obligațional între părți, derivat din dreptul de proprietate sau din eventuale efecte ale procedurii de executare ori ale unui contract de arendă, nu pot fi valorificate în cadrul prezentei acțiuni întemeiate pe Legea privind accesul la informație, or asemenea raporturi juridice, dacă există, urmează a fi examinate în cadrul unor acțiuni distincte, întemeiate pe normele dreptului civil material.

Prin urmare, instanța de fond în mod corect a delimitat natura juridică a raportului dedus judecății și a constatat lipsa temeiului legal pentru antrenarea răspunderii pârâtului în baza legislației privind accesul la informație.

Subsecvent, Completul reține că nici invocarea prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu este pertinentă în speță, întrucât obiectul litigiului nu vizează o ingerință directă în dreptul de proprietate, ci pretinsa obligație de furnizare a unor informații, care, după cum s-a reținut, nu se circumscriu noțiunii de informații oficiale.

În ceea ce privește capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel reține că, în lipsa constatării unei fapte ilicite imputabile pârâtului/ intimatului, nu sunt întrunite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale,

respectiv fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția, astfel încât pretenția respectivă în mod întemeiat a fost respinsă de către prima instanță.

Referitor la criticile apelantului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică, Completul constată că acestea sunt neîntemeiate, or din materialele dosarului rezultă că partea intimată a făcut dovada suportării acestor cheltuieli, prin prezentarea actelor confirmative, iar cuantumul stabilit de instanța de fond nu apare ca fiind disproporționat sau excesiv în raport cu complexitatea cauzei și volumul activității desfășurate de reprezentant.

Subsecvent, Completul de judecată raportând toate alegațiile apelantului din conținutul apelului înaintat, constată că acestea sunt neîntemeiate și lipsite de careva temeiuri juridice, fapt care corect a fost constatat de instanța de fond și a dus la respingerea acțiunii depuse de Smochin Marcel, or, într-adevăr la materialele cauzei nu sunt probe pertinente și concludente ce ar combate soluția luată de prima instanță.

În această ordine de idei, instanța de apel conchide, că apelantul nu au probat temeinicia afirmațiilor sale, argumentele apelului fiind neîntemeiate, iar instanța de fond a stabilit toate circumstanțele speței și a apreciat just probele administrate, aplicând corect normele de drept ce guvernează cauza.

Corespunzător, instanța de apel nu a depistat temeiuri de casare a hotărârii primei instanțe, concluzionând că susținerile apelantului exprimă exclusiv nemulțumirea față de soluția primei instanțe, fără a demonstra existența vreunei erori de fapt sau de drept care ar justifica modificarea ori casarea acesteia.

La caz, Completul de judecată menționează, că în cadrul hotărârii CtEDO *Van de Hurk către Țările de Jos*, din 19 aprilie 1994, înalta Curte a statuat că, *motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat*. Instanţele trebuie să răspundă la argumentele esenţiale ale părţilor, dar măsura în care se aplică această obligaţie poate varia în funcţie de natura hotărârii şi, prin urmare, trebuia apreciată în baza circumstanțelor cauzei, (a se vedea cauza *Hiro Balani contra Spaniei,* din 09 decembrie 1994, pct. 27).

În urma celor descrise mai sus, este notabil faptul că nici una dintre circumstanțele precizate de legiuitor la art. 386-388 Cod de procedură civilă, care ar putea justifica casarea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe, nu au fost demonstrate de către apelant și astfel nu există temeiuri care ar sta la baza admiterii apelului înaintat.

În condițiile expuse supra, Completul de judecată reiterează, că prima instanţă corect a determinat și a apreciat circumstanțele cauzei, astfel că soluţia adoptată corespunde normelor legale în vigoare.

Subsecvent, luându-se în considerație că instanța de fond a constatat și a elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural și ca rezultat a emis o hotărâre întemeiată şi legală, și deoarece motivele invocate de către Smochin Marcel sunt neîntemeiate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine fără modificări hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul central emisă la 11 iunie 2024.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389-390, 394, 434 Cod de procedură civilă al RM, Completul de judecată

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Smochin Marcel.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Smochin Marcel împotriva SRL „Castmer Agro” cu privire la accesul la informație.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedintele ședinței,
Judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri